

Šķiroties

Prezidents Tomass S. Monsons

Mani brāļi un māsas, tuvojoties šīs konferences noslēgumam, mana sirds ir piepildīta. Mēs esam bagātīgi izjutuši Tā Kunga Garu. Es paužu savu pateicību un Baznīcas locekļu pateicību katram, kurš piedalījās, tajā skaitā tiem, kuri teica lūgšanas. Kaut mēs ilgi atcerētos dzirdētos vēstījumus. Kad mēs saņemsim žurnālu *Ensign* un *Liahona* numurus, kuros būs ietverti šie vēstījumi, kaut mēs tos lasītu un studētu.

Arī šoreiz mūzika visās sesijās bija brīnišķīga. Es paužu savu personīgo pateicību tiem, kuri vēlējās dalīties ar mums savos talantos, kas mūs aizkustināja un iedvesmoja.

Ar paceltu roku mēs esam atbalstījuši brāļus, kuri šajā konferencē tika aicināti jaunos amatos. Mēs vēlamies, lai viņi zinātu, ka mēs priecājamies par iespēju strādāt kopā ar viņiem Meistara darbā.

Es paužu savu mīlestību un pateicību maniem uzticīgajiem padomniekiem: prezidentam Henrijam B. Airingam un prezidentam Dīteram F. Uhtdorfam. Viņu kalpošana ir nenovērtējama. Es mīlu un atbalstu savus brāļus Divpadsmit apustuļu kvorumā. Viņi kalpo ļoti efektīvi, un viņi ir pilnībā veltījušies darbam. Es paužu savu mīlestību arī Septiņdesmito locekļiem un prezidējošai bīskapībai.

Mūsdienu pasaulē mēs sastopamies ar daudziem izaicinājumiem, taču es varu jums apliecināt, ka mūsu Debesu Tēvs rūpējas par mums. Viņš mīl katru no mums un mūs svētīs, ja mēs ar lūgšanu meklēsim Viņu un centīsimies turēt Viņa baušļus.

Mēs esam vispasaules baznīca. Mūsu Baznīcas locekļi ir atrodami visā pasaulē. Kaut mēs būtu labi valstu pilsoņi, kur mēs dzīvojam, un labi kaimiņi savā apkārtnē, palīdzot cilvēkiem gan no citām ticībām, gan no mūsu ticības. Kaut mēs būtu godīguma un godprātīguma paraugi, lai kur mēs dotos un lai ko mēs darītu.

Paldies jums par jūsu lūgšanām par mani, brāļi un māsas, un par visiem Baznīcas augstākajiem pilnvarotajiem. Mēs esam ļoti pateicīgi gan par jums, gan par visu, ko jūs darāt, lai sekmētu Tā Kunga darbu.

Kaut jūs drošībā atgrieztos savās mājās. Kaut Debesu svētības būtu pār katru no jums.

Tagad, pirms mēs šodien šķiramies, es vēlos ar jums dalīties savā mīlestībā pret Glābēju un pret Viņa lielo Izpiršanas upuri mūsu labā. Pēc trim nedēļām visa kristīgā pasaule svinēs Lieldienas.

Es domāju, ka neviens no mums nespēj pilnībā aptvert to, ko Kristus paveica mūsu labā Ģetzemanē, taču katru savas dzīves dienu es esmu pateicīgs par Viņa Izpiršanas upuri mūsu labā.

Pašā pēdējā brīdī Viņš varēja pagriezties atpakaļ. Taču Viņš to neizdarīja. Viņš pazemojās visam, lai Viņš varētu izglābt visu. To izdarot, Viņš dāvāja mums dzīvību pēc šīs mirstīgās esamības. Viņš atprasīja mūs no Ādama krišanas.

Līdz pat savas sirds dziļumiem es esmu pateicīgs Viņam. Viņš mums mācīja, kā dzīvot. Viņš mums mācīja, kā mirt. Viņš nodrošināja mūsu glābšanu.

Noslēgumā es vēlos ar jums dalīties aizkustinošos Emīlija Herisas vārdos, kas tik labi apraksta manas sajūtas pirms Lieldienām:

Audums, kas reiz ietvēra Viņu, ir atstāts,
Tur nolikts,
Nebojāts, balts un tīrs.
Durvis stāv atvērtas.
Akmens ir novelts.
Un es tik tikko spēju sadzirdēt eņģeļus Viņam slavu dziedam.
Audekls nespēja Viņu tvert.
Akmens nespēja Viņu tvert.
Vārdi atbalsojas tukšajā kaļķakmens kapā:
„Viņš nav šeit.”
Audekls, kas reiz ietvēra Viņu, tagad ir atstāts,
Tur nolikts,
Nebojāts, balts un tīrs,
Un, ak, aleluja, tas ir atstāts!¹

Svētības lai ir jums, mani brāļi un māsas. Jēzus Kristus, mūsu Glābēja Vārdā, āmen.

Atsauce

1. Emily Harris, „Empty Linen,” *New Era*, 2011. g. apr., 49. lpp.